

Bůh pravil: "Všichni šílení se shromáždí vzadu za táborem."

A přísahám - přišel jsem jen já a Bůh sám.

Mohli jste nás vidět, jak jsme tam s Bohem samotní,

Jak se mi Bůh svěřil, že zešílel,

Jak jsme spolu celou noc samplovali na jeho počítači ďáblův hlas

A tehdy jsem Bohu pověděl o své introvertní schizofrenii

Jsem šílený! Vybíhám ven do tmy

Jsem šílený! Mé kroky se přibližují k městu

Rozkopnu dveře katedrály, vybíhám točité schody ke kůru

A tam řve z výšky Nebes má hlava: Jsem šílený!

Tato noc vraždí světlo, jež jste pokládali za prvotní záři

Jsem šílený, ne mrtvý, zkoumám cesty, ke kterým vy nemáte odvah

Vidíte povoz, jak ujíždí lesní cestou,

Vidíte, jak ho řídí šílenec Bůh

Vidíte, jak běžím ve tmě po jeho stopách,

A mé myšlenky uhání rychlostí blázna jednorozměrným prostorem

Jsem šílený!...

Tato noc patří bláznům - tancujeme nad korunami stromů

A povětrí nám jemným vánkem čechrá vlasy

Všechno pod námi je v plamenech, má duše je šťastná,

Tím černým kouřem dole se dusí jen všední lidé,

Já jsem dost vysoko na to, abych přežil.

M.I., K. III, ž. VIII, 171-195